

Ὁ κ. Λάμπρος Κορομηλάς ὠρκίσθη ὡς στρατιώτης· κατὰ συνέπειαν ἢ ἔδρα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου χηρεύει.

Θάνατος ἐκ κηρύγματος. Ὁ ἀποθανὼν ὑπὸ τοῦ ἀρχιφύλακος ἐν ταῖς φυλακαῖς Κόκλα ἦτο χωρικός ἐκ Λεβαδείας, φυλακισμένος μαζί με τὰ δύο του τὰ παιδιά ἐπὶ ζωοκλοπῇ· ὁ δυστυχὴς ἦτο κρουολογημένος ἀπὸ τινων ἡμερῶν· δὲν ἤθελε δὲ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον διότι εἶχε μαζί τὰ παιδιά του καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ τὰ χωρισθῇ. Τὴν ἡμέραν τῆς 25 Μαρτίου ὁ Παρνασσός ἐστειλεν Ἱεροκήρυκα· ὁ λογίας λοιπὸν διὰ χαστουκιῶν καὶ ξιφουλκίσεων ἐβίασε τὸν ταλαιπώρον ἀσθενῆ νὰ ἰκροασθῇ εἰς τὴν αὐλὴν τὸ Κήρυγμα μ' ἐκεῖνο τὸ ψῦχος· μετὰ τὴν κακορίζικα τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ὁ δυστυχὴς χωρικός ὑπήκουσεν· ὁ ἀθεόφοβος ἀπεσταλμένος τοῦ Παρνασσοῦ ἐκήρυττε δύο ὥρας ὀλοκλήρους· ὅταν ἐτελείωσε καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ καλλί του ὁ χωρικός ἔπεσεν εἰς δεινὴν ἀγωνίαν· καὶ ἐντὸς **ἑξ ὥρων ἐξέπνευσε.** Τί ἔκαμεν εἰς ὅλα αὐτὰ ὁ κ. Καρίδας, ἀφοῦ τοῦ τὰ ἐμνήσασμεν καὶ τοῦ τὰ ἐγράψαμεν; Κοροϊδεύομεθα;

Πρῶτο μηδενιστικὸν κροῦσμα. Τῆς προάλλαις εἰς νέος παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Σκουζέ, τὸν γέροντα τραπεζῆταν, φέρων μίαν ἐπιστολὴν προερχομένην ἐξ ἑταιρίας μηδενιστῶν καὶ προσκαλοῦσαν τὸν Σκουζὲν νὰ μοιράσων μαζί τὰ χρήματά του· ἄλλως ἠπειλεῖτο. Ὁ κ. Σκουζέ; δὲν ἔλασε διόλου τὸ κροῦσ φλέγμα του.

— Μάλιστα, τοῦ λέγει, ἀλλὰ νὰ πάμε εἰς τὸ ταμεῖον. Ὁ νέος φαίνεται ἀπειρος καὶ βλάξ δέχεται εἰσέρχονται καὶ οἱ δύο εἰς ἀμαξάν, καὶ ὁ τραπεζῆτης ὀδηγεῖ τὸν μηδενιστὴν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, καὶ ἡ Εἰσαγγελία εἰς τοῦ Κόκλα, ὅπου βεβαίως θὰ λογαριάζῃ ἰκόνη πόσα τοῦ ἀνήκουσιν ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ Σκουζέ

Μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων δητάρχων τῆς πόλεως Πατρῶν συγκαταλέγεται καὶ ὁ κ. Ἀριστομένης Κοντογούρης, νῦν βουλευτῆς, θεωρεῖται δὲ καὶ ἡ ἐπιτυχία του σχεδὸν ἀσφαλῆς.

Μ' ὅλας τὰς ἐκ Καρυστοῦ μακροσκελεῖς ἐν τῷ Αἰῶρι δημοσιευθεῖσας ἀνταποκρίσεις περὶ γενικοῦ καὶ ἐπιτυχεστάτου! δαμαλισμοῦ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Κρωπίας, δυστυχῶς ἔχομεν ὅλως ἀντιθέτους πληροφορίας ἐκ Κοροπῆς καθ' ὅτι ἡ εὐλογία προσθέτει νέα κρούσματα καθ' ἑκάστην ἀναβιβαζόμενα ἤδη εἰς πλείονα τῶν 13, ἀρκετοὶ δ' ἀριθμοῦνται καὶ οἱ ἀποβιώσαστες. Ἐπὶ μένος οἱ πρὸς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν Κρωπίας ἐπαινοὶ τοῦ Αἰῶνος ἀπεδείχθησαν ἀνυπόστατοι καὶ αἱ πληροφορίες του ἀνακριθεὶς προτρέπομεν ὅθεν τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς ἀποσάθης τῆς εὐλογίας ἐκ τοῦ ἐπισιμοτέρου καὶ πλησιεστέρου δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Ὁ ἐντόπιος ἱατρός ἐκ Κοροπῆς φοβηθεὶς τὴν εὐλογίαν ἐγκατέλειπε τὴν Κοροπὴν καὶ ἐγκατεστάθη εἰς Καρυόπουλον, σὺν γυνικίῃ καὶ τέκνοις, δούλαις παραμάναις!

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσταί μας τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ἄρθρον: **Ἀγαστεία μὲς τῆ μούτη μας.** Ὁ μόνος συλληφθεὶς ὡς ὑποπτος ἐπιστάτης τῆς Δεσποίνης Ζωγράφου εἰς τὸ κτήμα Χασάν ἀπελύθη δι' ἀθωωτικοῦ βουλευμῆτος. Συγχρόνως ὅμως διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ ἐντιμος κ. ἀνακριτῆς ἔπαυσε καὶ πᾶσα περικιτῶ ἀνάκρισιν. Οὕτω τελειώνει ἡ συχα, ἡσυχα ἢ φλογερά αὐτὴ ληστοτραξία πρὸς δόξαν τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀποθέωσιν τοῦ ρωμαϊκοῦ ροχατιοῦ.

ΠΑΛΙΝ

ΤΑ ΣΚΟΥΛΟΥΔΙΑ

Ὅσοι ἐπίστευσαν ὅτι ἀληθῶς θὰ ἀνεγίνωσκον σήμερον συμπεράσματα ἡμέτερα καὶ ἰδικὰς μας σκέψεις ἐπὶ τῶν Σκουλούδιων, τὴν ἔπαθαν. Θὰ τὸ πιστεύητε; Ὡς καὶ αὐτὸς ὁ τίτλος τοῦ ἄρθρου μας εἶνε ξένος! Τὸν χρεωστοῦμεν εἰς τὴν νωπὴν ἱστορίαν τοῦ πρώην ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθηναῖς συνεδρίασαντος Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Ἐπισκοπικὰ ἀπεκάλεσαν τότε τὰ ἀξιωμακροῦμενα ἐκεῖνα πράγματα· ἀπλῶς ἡμεῖς ἀντιγραφεῖς ὠνομάσαμεν τὰ σημερινὰ Σκουλούδια. Ἄλλ' ἂν ἀντεποιήθημεν ξένην ἐφεύρεσιν, δὲν σκοπεύομεν καὶ νὰ τὴν οἰκειοποιήσωμεν. Θὰ παραδώσωμεν αὐτὴν προθύμως ἀσπυλον καὶ ἀμόλυτον, ὡς καὶ πράγματι εἶνε, εἰς τὸν νόμιμον κληρονόμον, τὸ δεύτερον εἰδικὸν δικαστήριον, χωρὶς νὰ προβάλωμεν τὴν ἐλαχίστην ἀξίωσιν. Ὑποσχόμεθα μάλιστα νὰ κρατήσωμεν ἀκριβῆ σημείωσιν τῶν πρακτικῶν καὶ νὰ παραδώσωμεν αὐτὰ *in extenso* εἰς τὴν ἀπληστον περιέργειάν σας. Ὁλίγην ὑπομονήν, φίλοι ἀναγνώσταί.

Εἰδικὸν δικαστήριον! Οἷον κακὸν ὄνομα! Ἄλλὰ μὴ πταίωμεν ἡμεῖς; Μήπως ἡμεῖς τὸ ἐφευρίσκομεν; Τὸ ζητεῖ *φιρί-φιρί* ὁ πρωθυπουργός μας, καὶ τοῦ τὸ δίδει ὁ νόμος, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἀπὸ τώρα καὶ ἄλλο κακὸν ὄνομα, ὅτι ὁ Νόμος τὸν παραδίδει εἰς αὐτό. Ἀφοῦ ἀπαξ ἐξωμολογήθημεν τὴν ἀμαρτίαν μας καὶ ἔθεσαμεν κατὰ μέρος τὴν ἐντροπὴν, δὲν σὰς κρύπτομεν πλέον, ὅτι ὡς τὰ χθεσινὰ, ὡς ὁ τίτλος, οὕτω καὶ τὰ σημερινὰ μας εἶνε ξένα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ἰδιοκτῆτης ἀνῆκει εἰς ὅλους μας, ἢ μᾶλλον, ὅτι ὅλοι μας, ὅσοι ἔχομεν νοῦν καὶ δὲν εἴμεθα πρωθυπουργοί, ἀνήκομεν εἰς αὐτὸν διότι εἶνε ὁ Νόμος· ἀλλ' εἶνε πάντοτε ἰδιοκτῆτης, καὶ αὐτὸς, ὅχι ἡμεῖς, ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν δόξαν τῆς ἐφευρέσεως.

Παρεθέσαμεν χθὲς ὀλόκληρον τὸ ἄρθρον 72 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ὀρίζει ρητῶς, ὅτι βουλευτῆς διοριζόμενος εἰς ἐμισθον ὑπηρεσίαν παύει ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων. Ἡλίω δὲ φαινόμενον ἀπεδείξαμεν, ἢ μᾶλλον, συγγνώμην, ἐσυνειθίσκαμεν βλέπετε εἰς τὴν ἀντιποίησιν, ἀπέδειξεν ὁ Νόμος τοῦ 1853, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πρεσβεία εἶτε ἐν Παρισίοις, εἶτε ἐν Λονδίῳ εἶτε καὶ ἐν Ἰσπανίᾳ εἶνε θέσις ἐμμισθος. Ὁ κ. Σκουλούδης διορίσθη εἰς τὴν θέσιν ταύτην· ὁ κ. Σκουλούδης ὅτε διορίζετο ἦτο βουλευτῆς· διορισθεὶς δὲ ἔπαυσε ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων. Ἡ θέσις του ἐν τῇ βουλῇ ἔμεινε κενή, καὶ τὸ ἄρθρον 96 τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου ὡς ἄλλη φύσει μὴ ἀνεχόμενὴ τὸ κενόν, ἀπαίτει ἀμέσως νέαν

ἐκλογὴν. Ἀλλὰ τοῦτο παρέλειψε νὰ πράξῃ ὁ κ. πρωθυπουργός, ὡς ὑπουργός ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν.

Καὶ ἰδοὺ ἡμεῖς αὖθις τὸν τυφλοσύρτην μας, εἰς τὸν Νόμον. Καὶ ὁ νόμος αὐτός δὲν χωρατεύει πλέον· δὲν εἶναι νεκρὸς ὡς τὸ Σύνταγμα οὔτε τσαλαπατημένος ὡς ὁ ἐκλογικὸς, οὔτε λησμονημένος ὡς ὁ περὶ συστάσεως Πρεσβειῶν. Εἶναι νόμος ζωντανὸς καὶ ἐπιφοβός· ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφή του ἐμπνέει τρόμον, διότι διὰ μέσου αὐτῆς ἐπιφαίνεται ἀμείλικτος ἐν δικαιοσύνῃ ἡ φύσις συμπαθῆς μορφῆ τοῦ κ. Βάλβη· λέγεται: *Νόμος περὶ εὐθύνης τῶν ὑπουργῶν.*

Τί λέγει δὲ ὁ νόμος οὗτος; Λέγει ἐν ἄρθρῳ 1ῳ τὰ ἐξῆς: «Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 80 τοῦ Συντάγματος εἰδικοῦ ὀδικοῦ δικαστηρίου κατηγορεῖται ὁ ὑπουργός, ὅστις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας. . . ἢ δ' παρέλειψε νὰ ἐκτελέσῃ διατάξιν τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν Νόμων ἢ τῶν ἐντολῶν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκδεδομένων Β. Διαταγμάτων, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς». Καὶ ποῖον ἀρὰ γε φιλοδώρημα γενναιοφρόνως προσφέρει εἰς τὸν χαριτωμένον ἐκεῖνον ὑπουργόν, τὸν τόσον ἐπιφθονοῦν ὥστε οὔτε τρίχα τῆς κεφαλῆς του δὲν ἤθελε νὰ ἦνε τὸ *Μὴ Χάνεσαι*; Ἀκούσατέ τοι: «ἄρθρον 5. Ὁ ἐνοχός τινος τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ 1ῳ ἀδικημάτων, ἀν' ἐνήργησεν ἐκ προθέσεως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἐξ μηνῶν ἢ μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μὲ στέρησιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 21 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀναφερομένων δικαιοματιῶν ἀπὸ πέντε μεχρι δέκα ἐτῶν». Τώρα, τί εἶνε φυλάκισις, οὐδεὶς ἀγνοεῖ, οὐδ' αὐτός ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀν καὶ ἐκείνη, ἡ *Τριγυετιανή*, τὸν ἀνεβίβασεν εἰς τὴν πρωθυπουργίαν. Ἴσως ὅμως δὲν ἐνθυμοῦνται πάντες τί τάχα εἶνε τὰ ἐπὶ πέντε τοῦλάχιστον ἐτη ἀφαιρούμενα δικαιοματὰ. Εἶνε συλλήβδην ὅλα τὰ γνωρίσματα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς μέλους τῆς κοινωνίας καὶ ὡς μέλους τῆς πολιτείας. Ὁ κ. Τρικυπῆς π. χ., ἀν, ὃ μὴ γέ-

νοῖτο, κατεδικάζετο, δὲν θὰ ἠδύνατο ἐπὶ πέντε ἢ δέκα ἐτη οὔτε ὡς μάρτυς νὰ γίνῃ πιστευτὸς ἐνώπιον δικαστηρίου, οὔτε ὡς ψηφοφόρος νὰ γίνῃ δεκτός, οὔτε πρωθυπουργός νὰ γίνῃ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἀναπόφευκτα. Ἀλλὰ διατί νὰ κατασταθῶσιν ἀναπόφευκτα; Ἄν ὁ κ. Τρικυπῆς τυφλώτῃ, δὲν βλέπει ἄρα καὶ δὲν ἀκούει ὁ βασιλεὺς; Τίς ὑποχρεοῖ τὸν βασιλέα νὰ παρέχῃ τὴν ἑαυτοῦ ὑπογραφήν εἰς πράξεις παραβιάζουσας τὸ πολίτευμα καὶ κινούσας εἰς ἀγανάκτησιν τὴν δημοσίαν συνείδησιν; Ὡ πάντες σεῖς, οἱ μωρῶς ἢ ἐπιβούλως καταδικάζοντες τὸν συνταγματικὸν βασιλέα εἰς ἀντισυνταγματικὴν ἀπραξίαν καὶ ἀφάνειαν, ἴδετε εἰς ὅποια ἐξωθεῖτε σκάνδαλα, ἀφρόνως λησμονοῦντες τὸ βαρυσήμαντον τοῦτο λόγιον: «*Οὐαὶ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται!*»

Καμτσάκι.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἦ γυναῖκες!

Ἦρχισαν νὰ σᾶς λαμβάνουν ὑπὸ σπουδαίαν ὄψιν! Δὲν εἴσθε μόνον τὰ εὐμορφα ἢ δυσειδῆ ὑποζύγια μας, εἴσθε φαίνεται καὶ ἄνθρωποι!

Ἐν Γαλλίᾳ ἤρχισαν νὰ σᾶς φοβοῦνται. Κραυγὴν τρόμου ἐξέβαλεν ὁ *Φιγαρώ* τῆς 9ης Ἀριλίου ὑπὸ τὸν τίτλον: *ἡ πέμπτη τάξις*. Τετάρτη εἶναι ὁ ἐργατικὸς κόσμος, τρίτη οἱ νοικοκύριδες, δευτέρα ὁ κληρὸς καὶ πρώτη οἱ εὐγενεῖς. Ἔτσι διαίρεται ἡ κοινωνία ἐν Γαλλίᾳ.

Ἐδῶ ἀκόμη δὲν σᾶς φοβοῦμεθα. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν κρίνομεν ἐπικίνδυνον νὰ σᾶς μεταφράσωμεν τί λέγει ὁ *Φιγαρώ* διὰ σᾶς. Ἴσως τὸ πάρετ' ἀπάνω σας καὶ βάλετε γνώσιν.

28 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 28

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 450)

Ἦτο λειποθυμημένη. Τὸ ἐγνώριζε δὲ καθότι εἶχεν ἴδει τὴν Ἐρριέτην ἐν τῇ αὐτῇ καταστάσει, τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὴν ἐτίωσεν.

Λαβῶν θάρρος ὁ Λυκογιάννης ἐσκέπτετο νάναχωρήσῃ, ἀλλὰ σκεφθεὶς ὅτι ὁ Ριούλ μποροῦσε νὰ ἐπανέλθῃ, ἔμεινεν. Ἰδὼν ἐπὶ τῆς τραπέζης κηρίον καὶ κυτίον φωσφόρων ἐσκέφθη ὅτι μποροῦσε νὰ φωτίσῃ τὸν θάλαμον, ἀλλὰ προετίμησε νὰ περιμείνῃ ἐν τῷ σκότει καὶ λαβῶν καθέλιαν ἐκάθισε στηριζόμενος ἐπὶ τῶν γροθῶν καὶ κρατῶν τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν χειρῶν ἀκίνητος.

Δύο ὥραι παρήλθον. Ἦ θύελλα παρήλθε, δὲν ἤκούοντο πλέον βρόνται, μόνον ὀπανάως ἐφαίνοντο ἀστραπαί. Πρὸς ἀνατολάς· ὁ ὀρίζων ἤρξατο λευκισθόμενος, προαγγέλλων τὴν

αὐγὴν, ἢ δὲ ἡμέρα ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ διασκεδάσῃ τὰς τελευταίας σκιάς τῆς νυκτός.

Ἦ Ἰωάννα ἐκινήθη, ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς, ἐξέβαλε μακρὸν ἀναστεναγμὸν, μετὰ ταῦτα ὑπόκωφον οἰμωγὴν. Ἐνθυμειτο. Ἐγερθεῖσα καὶ μὲ ὀφθαλμούς βλοσυροὺς περιέελεψε κύκλῳ. Μόνον τὸ παράθυρόν της εἶδεν ἀνοικτὸν καὶ τὸ δικτυωτὸν συντετριμμένον.

Βεβαίως, διὰ νὰ μὴ τὴν φοβίση διὰ τῆς ἀποτόμου ἐμφανισεῖς τοῦ ὁ Λυκογιάννης ἐκρύβη ὑπὸ εὐρείαν πτυχὴν τῶν παραπετασμάτων τῆς κλίνης.

Ἐκ νέου ἐξέβαλε κραυγὴν, οἰμωγὴν, καὶ κατελθοῦσα τῆς κλίνης ἤναψε τὸ κηρίον. Τότε δὲ ἐδυνήθη νὰ ἴδῃ τὴν ἀταξίαν τοῦ θαλάμου της, τὰ ἐνδύματά της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σκοτισμένα, δύο καθέκλας ἀνεστραμμένας, νιπτῆρά τινα ἐκ πορσελάνης σπασμένον, τὸ ἐράπλωμα καὶ τὰς σινδόνας τῆς κλίνης χαμαὶ, τὸ ὑποκάμισον καὶ τὸ ἐσωκάρδιον σχισμένα, δι' ὧν διεφαίνετο τὸ στήθος της, ἐπὶ ἐνός τῶν γυμνῶν βραχιόνων της μακρὰν ἐρυθρὰν γραμμὴν χαραχθεῖσαν ὑπὸ ὄνυχος, τέλος ἐν τῇ βάσει τοῦ κοιτῶνος ὑπὸ μονοπόδιον τράπεζαν τὸν Φινιτέλιν ἰκίνητον, νεκρὸν, τοὺς πόδας ἔχοντα τεταμένους, καὶ τὴν γλῶσσαν κρεμαμμένην ἐκτὸς τοῦ ρύγχους.

Λαβούσα τὸ δυστυχὲς ζῶον τὸ ἐνηγιαλίσθη καὶ ἀφῆκε νὰ πῆσῃ ὀμοῦ μὲ τοὺς βραχιόνάς της· δάκρυα κατέρρευσαν τῶν ὀφθαλμῶν της καὶ ἤρχισε νὰ ὀλογίζῃ.

— Θεέ μου, Θεέ μου! τί ἐγείνεν; ἀνεκράξεν εὐθὺς.